

vsled te vojske. Ugled Japonske se je neizmerno povzdignil. V vzhodni Aziji bo prednjačila drugim državam in narodom. V Mandžuriji je uničen ruski vpliv. Nadvlado nad Korejo dobi Japonska. To so dovolj velike koristi, vsled katerih je v drugih rečeh lahko ponehala.

Rusija pa bo sedaj morala skrbeti, da ozdravi rane na lastnem telesu, ki so ji v tej vojski toliko škodovala.

Politični ogled.

Deželnozborna volitev v Mariboru.

Ker se je nemški deželni poslanec za mesto Maribor, g. Pfrimer, odpovedal tej časti, odredilo je namestništvo volitev novega poslanca na dan 30. sept. t. l. Nemci že imajo, kakor se sliši, tri kandidate za ta mandat. Če bodo vsi trije kandidirali, bo zopet med njimi zanimiv političen boj.

Državni zbor bo sklican baje na dan 22. sept. t. l. Ministrski predsednik poda takoj v prvi seji izjavo o stališču avstrijske vlade nasproti razmeram na Ogrskem. Tako bo dana prilika strankam izjaviti se o teh razmerah.

Državnozborna volitev na Koroškem. Dopolnilna državnozborna volitev za kmetijske občine Celovec-Velikovec na mesto umrlega poslanca Tscharre, se bo vršila dne 10. oktobra t. l. Nemci kandidirajo posestnika Friderika Seifritza. Slovenci niso še postavili svojega kandidata. V omenjenem volilnem okraju je prebivalstvo z malimi izjemami slovensko.

Presvitli cesar je navzoč pri velikih vojaških vajah na Južno Tirolskem. Dospel je tje zadnje nedelje dne 27. avgusta. Mesta in občine ga pozdravljajo v italijanskem jeziku in cesar tudi v tem jeziku odgovarja.

Nemški katoliški shod se je letos vršil v Strasburgu. Poročila o tem shodu tožijo samo, da je bilo število udeležencev preveliko. Ko so imeli delavci svoj dan, priredilo se je obenem 11 zborovanj na različnih prostorih, kajti delavcev je prišlo okoli 36.400 poslušat svojih govornikov. Isti dan je vozilo v Strasburg 38 posebnih vlakov. V delavskem izprevodu je igralo 73 godb.

Dopisi.

Iz Hotinje vasi. Dne 27. avg. se je torej vršila napovedana slavnost blagoslovljenja nove brizgalne. Obnesla se je nad vse pričakovanje dobro. Kljub nestalnemu vremenu prejšnjih dni so se že kar opoldne začele valiti cele trume gostov, ki so prihajali od vseh strani, peš in z okrašenimi vozovi, iz Hoč celo z narodno godbo, prihajale so požarne brambe iz Rač, Št. Janža, Frama, Hoč, Razvanja,

sih je odšel revež nejevoljen s praznim žoldecem od doma.

Jako ga je razveselilo, kadar je naletel spotoma na kakega voznika, da mu je prisedel ter si tako prikrajšal dolgo pešpot. Vkljub temu pa je že odžvižgala tu pa tam tovarniška piščalka, predno je prestopil Janez tovarniška vrata.

In kdo bi mu tudi zameril?

* * *

Vlakov odhod je naznanil glasen pisk.

Na malem kolodvoru lepe Gorenjske stoje tri ženske ter si brišejo rosne oči; ena izmed njih, priletna ženica, maha z rokama po zraku ter kliče med glasnim jokom za odhajajočim vlakom: „Z Bogom, Janez, z Bogom!“

V kupeju tretjega razreda sede trije moški, vsak s težkim kovčgom poleg sebe na tleh. Vsi so zamišljeni, žalostni, nikomur se ne ljubi govoriti.

Pa kako bi tudi? Saj odhajajo od doma v daljno Ameriko, kjer upajo dobiti dosti dela ter si prislužiti denarcev.

Cirkove, Polskave itd., prihajali so prebivalci domače in sosednjih župnij. Mnogo gostov se je pripeljalo z vozovi iz Maribora in okolice, z vlakom pa je prišel med drugimi odličnimi gosti tudi c. kr. okrajni glavar, grof Attems, katerega ja spremljal do Hotinje vasi rački graščak. Tukaj je vzprejel in pozdravil vse goste domači župan g. Franc Pšek. Nato je domači župnik vlč. g. dub. svetovalec Franc Hirti brizgalno blagoslovil ter v vznesenih besedah razlagal društveno geslo „Bogu v čast, bližnjemu v pomoč.“ Cerkvenemu opravilu je sledilo grmčenje topičev.

Bil je to veličasten prizor, ko je pred vaško kapelico, ki je bila vsa v vencih, stala okrašena nova brizgalna, okoli nje pa se je kar trlo ljudi — cenili so jih nad dva tisoč. Navdušenje je priklopelo do vrhunca, ko je stopil sam okrajni glavar na stopnjico brizgalne ter v lepi slovenščini govoril o veliki važnosti novega društva, vzpodbujajoč ga k vztrajnemu, nesebičnemu delovanju in želeč mu, naj procvita in raste. Velik je bil vtis, ki so ga napravile glavarjeve besede na poslušajočo ogromno množico. Na slovensko povleče četovodje so izvršili gasilci nekaj vaj z novo brizgalno, pri čemer smo imeli priliko občudovati izarjenost mladih gasilcev in veliko praktičnost nove brizgalne. Po končanib vajah so si gostje ogledovali vas, ki je bila ta dan praznično oblečena, pri vходу je stal slavolok, na mnogih bišah so vihrale zastave, na trati sredi vasi se je dvigal mlaj z mogočno trobajnico, sredi ribnika pa je bil umeton otok — ideja in delo kmeta Klasince —, do katerega se je prevažalo v dveh čolnih.

Za ljudsko veselico je bil pripravljen in primerno okrašen velik vrt, katerega je drage volje v ta namen prepustil kmet Medved. Naval ljudstva je bil tolik, da je gostilniško osonje le težko zmagovalo svojo nalogo, in zelo smo občudovali, da se občinstvu pri toliki, ogromni množici ni moglo tako postreči, kakor smo želeli.

Bila je to ljudska veselica v pravem pomenu besede. Tamburanje se je vršilo s petjem, na odru pa se je predstavljala ljudska igra „Oreh“ tako dobro, da se je ljudstvo čudilo tako lepemu nastopu domačih diletantov. Velik vtis je napravilo tudi to, da so isti vrli domači mladeniči, ki so bili prej nastopili kot gasilci, nato nastopili kot tamburaši, peveci in diletanti. Ljudstvo splošno izraža željo, naj b. se take in enake predstave večkrat vršile.

Domači nadučitelj gospod Pestevšek je imel slavnostni govor, v katerem se je najprej obračal do starišev, jih opominjal njihovih vzvišenih dolžnosti, češ, da premnogokrat ravno vsled malomarnosti starišev povzročijo otroci ogenj in druge nesreče. Spominjal se je tudi na veliki požar pred nekaj leti v Orehovi vasi, pri kateri veliki nesreči je svitli cesar daroval pogorelcem izdatno vsoto in sklenil svoj govor s trikratnim „živijo“ na svitlega cesarja, kateremu kliče se je ogromna množica navdu-

Ali pustiti morajo rodni dom, ženo, otroke in vse, kar so gledali in ljubili od rane mladosti. Bog ve, da vidijo vse to še kedaj, ali nikdar več!

Tam v kotu kupeja sedi zamišljen in otožen Janez, sin Dolenčeve Neže. Ne meni se za tovariša. Kot ona dva, se je tudi on težko ločil od doma, od matere, ali kaj hoče? Delal je in delal in se trudil dan na dan, a ostalo mu ni ničesar koncem leta. Naveličan vsega tega sklence, da odide v svet, kjer mu bo, kakor je upal, sreča mila.

Zdaj in zdaj pogleda skozi okno, a obrne takoj zopet pogled v tla in misli in se tolaži s tem in onim. Edina želja, ki jo goji, je, da bi videl še kedaj ljubo mater; seveda si želi doseči poprej ono, vsled česar gre v svet.

Nasproti njemu sedi mož, kateremu je že začel beliti sneg dolgo brado in enako dolge lase. Opazuje in opazuje nekaj časa mladeniča, slednjic se pa začne pogovarjati z njim to in ono, največ seveda o Ameriki.

Konec sledi.

šeno odzvala, tamburaši so zasvirali in peveci zapeli cesarsko pesem, katero je ljudstvo stoji in odkrito poslušalo.

Gospod okrajni glavar, ki je ostal do konca igre, katero je tudi on laskavo pohvalil, se je izrazil, da bo o tej lepi in patrijotični slavnosti tudi na višje mesto poročal.

Sploh si je gospod okrajni glavar, ki se je mudil toliko časa in tako ljubeznjivo med priprostim ljudstvom, pridobil še bolj simpatije in vsestransko zaupanje. Pri odhodu se mu je priredila prisrčna ovacijca.

Zvečer se je ves zabavni prostor z nebrojnimi lampijoni in tudi z umetnim ognjem razsvetil, srečelov s svojimi dobitki, pri katerih nabiranju se je posebno potrudil gospod R. P., je nudil veliko zanimanja in smeha in pričela se je neprisiljena zabava še v pozno noč.

Cela slavnost, na katero je mlado društvo lahko po pravici ponosno, se je vršila v tako lepem redu, brez najmanjšega neljubega slučajja, tako da so se še celo navzoči Nemci pohvalno o njej izražali. Bodi to mlademu društvu v vzpodbudo, naj vztraja na začetem potu, naj se posebno ogiblje vsake nesloge, naj se drži stroge discipline, ki bo gotovo tudi v bodočnosti pripomogla do lepih uspehov.

Iz Oplotnice. (Še o občinskih volitvah.) Blagovolite gospod urednik, da Vam naznanimo natančneje o naši volitvi dne 31. jul. t. l. v občinski zastop, ker so nas naši naprednjaki ali po pravici (naprej bedaki) dolžili v št. 17. „Štajerca“ hujskanja in laži. Ni nam vredno na to lažljivo ptujsko žabo odgovarjati, saj jo itak vsak pošten človek pozna. Ali povedati Vam hočemo, kdo da laže in hujška. Kako da so pred volitvijo lagali, se razvidi iz lepakov, katere so dan pred volitvijo po javnih prostorih razobešali, kakor je že v 32. številki „Slov. Gosp.“ omenjeno. Na dan volitve so si najeli po c. kr. okrajnem glavarstvu orožnike in sicer samo za nas mirne kat. slovenske volilce, da so sami ložje delali. Ako so se od naših dva ali trije skupaj pogovarjali, so jih orožniki razgnali. Ko pa je eden izmed naših volilcev vprašal enega orožnika, zakaj se ravno mi ne smemo pogovarjati med seboj, saj ste vendar za to tukaj, da delate mir in da nas nasprotniki v miru pustijo in da ne bodo tako kričali nad nami, je orožnik odgovoril: „Mi moramo to storiti, kar nam zato postavljeni „komidant“ nkaže. In ta je bil Fr. Jonke star., ki je tako vestno s pomočjo orožnikov vodil svojo bando. Drugi je bil tovarnar Ed. Hafenrihter, ki je pri svojih delavcih agitiral, da so po njegovem taktu plesali. Posebno zaslugi si je pri agitaciji pridobil naprednjak Hudiček, kateri je bil izmed vseh agitatorjev najglasnejši. On je že pred volitvijo močno agitiral. Ko je šel skozi Oplotnico, ga tamošnji naprednjaški Pepek pozdravi: „Gut nam!“ in ga vpraša: „bohin gest“. Hudiček odgovori: „A, a, a, hoba, hoba, hoba, apotirat za vultuo“. Jaz ga sicer nisem razumel, pač pa sta se s Pepkom razumela. Nisem vedel, ali je odgovoril v japonskem ali indijskem jeziku, pa mislim sem si, to so pač učeni naprednjaki, to je pač sad giftne krote, katero ravno ta dva tako z veseljem božata. Ker so potem videli pri volitvi drugi posilnemeški agitatorji, da se njim nič ne zgodi, so začeli še bolj pogumno postopati proti nam. Tako Kosirš, ki je vedno kričal, da je v občinski pisarni zbrane volilce in komisijo motil, vendar se ni komisija, ne orožniki in njih „komidant“ zato zmenili. Ker pa od c. kr. okrajnega glavarstva poslani komisar vidi, da se za to kričanje nihče ne zmeni, vstane raz svojega sedeža in pride ven ter imenovanega človeka z resnimi besedami posvari, da ga pri celej volitvi ni bilo več slišati. Nato so tudi drugi vodje pogumno zgubili, da smo se mogli mi Slovenci prosteje gibati. Ker si pa niso mogli ta dan popolnoma razliti svojega žolča nad nami, so v 17. številki ptujске žabe to storili. Ko so dobili to številko v roke, so od samega veselja poskakovali. Mi pa hočemo misliti na prihodnje volitve.

Volilcev oplotniški.

Zreče. (Občinske volitve.) Dne 5. septembra bomo imeli zopet občinske volitve; bil se bo zopet boj, pridejo li v občinski odbor samo narodni krščanski možje, ali pa bo taisti pomešan s posilnemskimi privandanci, pristaši umazanega in izdajalskega lista, ptujskega „Štajerca“, kakor se je zgodilo to pri zadnjih volitvah po brezbriznosti nekaterih slovenskih volilcev, ki so volili v I. razredu naše nasprotnike.

Pešičica izdajalskih nemčurčkov agitira ter lovi volilce z vsakovrstnimi grdimi in nepostavnimi sredstvi kakor n. pr. s tem, da pretijo odvzeti tistemu delo in zaslužek, kateri ne bi volil njih in njihovih pristašev. Vedo pač predobro, da ne mara njih in njihovega gospodarstva v občini nobeden narodnjak.

Vi delavci in kmetje pa, ki ljubite svoj materni jezik in zemljo slovensko, ne ustrašite se groženj nemčurških privandrancev, ne prodajajte svojih glasov za kupico pijače našim nasprotnikom, ampak pridite vi vsi v obilnem številu ter volite na dan volitve narodne, krščanske može! Saj samo ti vedo, kaj je v korist in blagor občini. Vsak volilec naj se zaveda te svoje narodne dolžnosti, nobeden naj ne izostane na dan volitve, da si priborimo popolno zmago!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Poučni sestanek v Mariboru. Ker ima sestanek Slovenske krščansko-socialne zveze v Mariboru poučni značaj, in ni namenjen kot manifestacija, zato bralna, izobraževalna in delavska društva ne bodo nastopila z zastavami. Toliko slavnim društvom v pojasnilo. — **Govornikom** je določeno četrto ure za poročilo. Vsak govornik mora svoj govor spisan oddati predsedništvu. — Za prenočišča se je poskrbelo vsem, ki so se naznanili. Dne 3. septembra bo določen v Narodnem domu poseben odbor, ki bo dajal izvestila o prenočiščih. — Dne 3. septembra se začne v Narodnem domu ob pol 6. uri koncert. Vstop je vsakemu Slovencu prost. Dne 4. septembra se vrši obed v Narodnem domu. Obed bo priprost (juha, govedina, dve prikuhi) in bo stal 60 vinarjev.

Posebni vlak iz Kranjskega. ki bo pripeljal udeležence na poučni sestanek, pride v Maribor dne 3. septembra ob 1. uri 4 min. popoldne. Ob pol 2 uri je za vse udeležence, ki so že v Mariboru, popoldansko cerkveno opravilo v frančiškanski cerkvi in sicer najprej pozdrav, govori o. Kasijan, potem pa litanije. Po cerkvenem opravilu gredo udeleženci v Narodni dom, kjer bodo stali voditelji pripravljene za iste, ki si hočejo ogledati mesto. Ob pol 6. uri se začne koncert, kjer nastopijo različna slavna pevstva in tamburaška društva.

Spored poučnega sestanka v Mariboru. V nedeljo, dne 3. septembra: Popoldne dohod udeležnikov v Maribor od vseh strani. Po dohodu posebnega vlaka ob 1/2 2 uri v frančiškanski cerkvi pozdrav romarjev in litanije. Sprejem v „Narodnem domu“. Ogled mesta Maribora. Ob pol 6. uri popoldne: Velik koncert na vrtu „Narodnega doma“. V pondeljek, dne 4. septembra: Ob 6. uri zjutraj: Slovesna sveta maša in pridiga v romarski cerkvi Matere Milosti č. oo. frančiškanev v Mariboru; pridigar dr. Anton Medved. Ob 8. uri predpoldne: V dvorani „Narodnega doma“ prvo zborovanje. Dnevni red: 1. Stanovska in mladinska organizacija, poroča Fr. Sal. Gomilšek. 2. Izdajanje in razširjanje časopisov, knjig in poljudnih knjižic Fr. Kotnik. 3. Kako organizovati branje časopisov in knjig Vinko Marinko. 4. Socialni kurzi Dr. Jan. Ev. Krek. 5. Pouk o knjigovodstvu, higijeni in zakonodajstvu Fr. Mastnak. 6. Domače in društvene knjižnice Fr. Kotnik. 7. Društvene zadeve Dr. A. Korošec. 8. Gojitev narodnega petja Janko Čirič. 9. Vzgoja voditeljev Vinko Marinko. Ob 12. uri: Obed v „Narodnem

domu“. Ob 2. uri popoldne: Drugo zborovanje. Dnevni red: 10. Vzajemnost socialnega dela in duh vzajemnosti Fr. Zebot. 11. Zavarovanje Jak. Zemljic. 12. Boj proti alkoholizmu Leop. Lenard. 13. Društva in družbe Janez Kalan. 14. Varstvo žensk Janez Kalan. 15. Izseljenci Dr. E. Lampe. 16. Skrb za zanemarjanje otroke in kazojence Jož. Gostinčar. 17. Zveza L. Smolnikar.

Poročil se je dne 27. avg. v Keflahu g. Jožef Blažević, učitelj na vinarški šoli v Mariboru, z gđ. Berto Gašparič. — Dne 21. avg. se je poročil g. dr. Ljudevit Stiker, odvetniški koncipijent v Celju, z gđ. Mici Schauer, veleposestnikovo hčerko na Vranskem. — V nedeljo, dne 27. avg. se je poročil v Mariboru g. Boleslav Prelec, solicator pri g. dr. R. Pipušu, z gđ. Zvezdoslavo Malek.

Osebnosti. C. g. Anton Kolarič, začasni veroučitelj na ptujski gimnaziji je imenovan za stalnega veroučitelja istotam.

S pošte. Prestavljena je poštna pomožna uradnica gđ. Rafaela Česnik iz Slov. Bistrice v Brežice. — Za poštnega asistenta je imenovan računski podčastnik I. razreda g. Gustav Reišp, 47. pešpolka v Mariboru. — Poštni odpravitelj Jožef Kunej v Podsedri je dobil mesto poštnega odpravitelja na novoustanovljeni pošti Trbovlje II.

Iz davčne službe. Za davčne praktikante so imenovani: Fr. Pirkmeier v Slov. Bistrici, Karol Reiber v Mariboru in Karol Gabron v Kozjem. Prestavljeni so: finančni konceptni praktikant dr. R. Tyrolt iz Gradca v Maribor, davčni praktikant Franc Gril iz Celja v Müzzuschlag, davčni oficijal Robert Stepič iz Radgone v Celje in davčni kontrolor Karol Reiber k glavni davkarji v Maribor.

Iz finančne službe. Za nadrespicijenta sta imenovana respicijenta finančne straže Maks Zevan in Martin Petantič. Prestavljeni so: finančni nadpaznik Ant. Hazel iz Ormoža v Brežice, Ernest Cajnko iz Brežic v Radgono in Martin Ermene iz Celja v Maribor I.

Mariborske novice. V neki gostilni v ulici je popival v noči od 23. na 24. avgusta 24 letni mesarski pomočnik Janez Krajnc iz Sp. Dupleka. Ker je začel razgrajati, hotel ga je redar aretirati. Temu se je pa Kranjc ustavljal, da je moral redar rabiti sabljo. Šele s pomočjo dveh mož ga je spravil redar v luknjo. Pri razgrajanju mu je pomagal 21letni mesarski pomočnik Škoda iz Ljubljane, ki je tudi prišel v luknjo. — Mizar v tovarni južne železnice J. Rechberger je v nedeljo dne 27. t. m. umrl.

V kn.-šk. dijaško semenišče so sprejeti sledeči gimnazijci: V VI. razred: Anton Horvat iz Št. Lovrenca v Slov. gor., v V. razred: Alojzij Gobec iz Olimja, v IV. razred: Jožef Šerbec iz Rajhenburga, v III. razred: Jakob Klemenčič od Sv. Tomaža, Leopold Amon iz Pilštanja, Karol Arlič iz Št. Janža na Peči, Anton Mohar iz Gomilškega, Jožef Žmave iz Bočne, Evgen Loriger od Sv. Lenarta nad Laškim, Janez Plesnik iz Solčave, Avgust Šparl iz Jarenine, v II. razred: Jožef Mirt iz Rajhenburga, Avgust Habermuth od Sv. Primoža, Franc Bratina iz Križevc pri Ljutomeru, Frans Dečko iz Središča, Janez Remic iz Šoštanja, Vincenc Rojnik iz Braslovč, Aleksander Skaza od Sv. Križa v Haložah.

Iz sodne dvorane. V gostilni Babiča v Stari novi vasi je nastal med fanti prepir. Janez Rozman je začel prepir z Jakobom Domanjko in Alojzom Roš, katera je lahko rnil. Ko jo pozneje zapustil Rozman gostilno, čakala sta ga Domanjko in Roš zunaj na cesti, vrgla ga na tla in ga suvala z nogami. Roš je dobil 14 dnej, Domanjko pa šest tednov zapora. — Zidarski pomočnik Janez Mlinarič se je dne 2. julija t. l. v gostilni Haložan v Orehovcih tako vinca nasrkal, da je pred hišo posestnika Mlinariča obležal. Franc Nedog in Matej Krajnc, viničarska

fanta sta ga tam našla in ga začela brez poveda pretepavati z ročicami. Fanta sta dobila vsak po osem mesecev težke ječe. — Jurij Jesenek, posestnik v Gornji Bistrici, je bil obsojen na 10 K globe, ker je njegov pes ogrizel sosedovega sinčka. — V Vajdešu sta kosila Janez Skerbiš in Anton Majšler na nekem travniku. Ker se je Skerbiš vlegel v travo in je zaspal, šel ga je Majšler buditi. To pa je Skerbiša tako razjezilo, da je potegnil nož in ga pahnil v hrbet. Pri obravnavi je pravil, da ga je Majšler s palico udaril, kar pa je ta zanikal. Skerbiš je dobil štiri mesece težke ječe. — Dne 25. maja t. l. je nastal v Šmartnu pri Slov. Bistrici med fanti prepir. Fanta Pavel Filipaj in Martin Vauhnik sta bila okrog sebe ter več fantov ranila, vsled česa sta bila obsojena prvi na osem, drugi na tri mesece ječe. — France Magdič stanuje pri zakoncih Janezu in Ani Horvat v Lahovščaku kot izjemnik. Kakor on sam pričuje in to tudi sosedi potrjujejo, je Janez Horvat vže večkrat z njim grdo ravnal. Dne 20. aprila t. l. imel je France Magdič z Ano Horvat nek prepir, vsled česar se je le-ta proti obdolžencu, ko je domu prišel, pritožila o Francetu Magdiču. Janez Horvat se je razjezil, je Franceta Magdiča, ki je že bil v svoji postelji, za nogu prijel in ga vlekel v klet, kjer ga je od 10 ure zvečer do 11 ure dopoldne prihodnega dne zaprl. Ravno tako ga je brez vsakega vzroka dne 30. aprila t. l. od 5 do 7 ure zvečer v kleti zaprl. Horvat je bil obsojen na tri mesece ječe. — Tri mesece težke ječe je dobila 38 letna perica Terezija Plavčak iz Maribora, ker je ukradla svoji gospodinjji perilo in je zastavila. — Pavlina Deutsch, hčerka trgovca s perutnino v Mariboru, je bila obsojena na 10 K globe, ker je njen pes ogrizel Ano Križek. — Kolo je ukradel 38 letni pekovski pomočnik Jakob Gaiser. Obsojen je na štiri mesece teške ječe. — Viničarka Ana Mlakar v Pivoli je bila obsojena na dva meseca težke ječe, ker je žugala sodniškemu slugi s palico, ko je prišel po zarubljene svinje.

Slovenskim porotnikom. Društvo „Zveza slovenskih odvetnikov v Ljubljani“ opozarja s tem vse gospode porotnike, da imajo vsekako pravico zahtevati, da se vrši cela porotna obravnava izključno le v slovenskem jeziku, da se oddajajo, ker se obtoženec Slovenec itak le v slovenskem jeziku zagovarja, izvidi, mnenja izvedencev itd. le v slovenskem jeziku. Mi sami moramo zahtevati uporabo slovenskega jezika, potem je šele dolžnost sodišča, da tej zahtevi ugodi. Porotniki lahko sami iz svoje srede zahtevajo od predsednikov, da se oddajo izvidi, mnenja itd. v slovenskem jeziku. Samo ob sebi umljivo je, da se zgovornik v vsakem slučaju energično pridruži zahtevi porotnikov. — Laški in nemški porotniki v Trstu, Gorici, Mariboru in Celju ustrajajo vedno pri tem, da se vrši cela obravnava v laščini oziroma v nemščini. Zakaj naj ravno mi Slovencei zaostajamo!

Razpis službe otroške vrtarice. Na otroškem vrtcu „Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“ na Savi pri Jesenicah se razpisuje služba druge otroške vrtarice. Prejemki so: plača letnih 800 K in pristoje stanovanje. Brezkolekovane prošnje naj se vpošljejo najdalje do 8. septembra 1905 pod naslovom „Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda. V Ljubljani, dne 25. avgusta 1905.

Na kranjski kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu z 2letnim slovenskim poukom se prične s 3. novembrom novo leto. Razen šestih deželnih študentov sprejemajo se v to šolo tudi kranjski in nekrajski mladeniči kakor plačujoči učenci. Oni morajo biti vsaj 16 ne pa 24. let stari in plačujejo za hrano po 80 vin na dan in po 40 K šolnine na leto ter stanujejo v zavodu brezplačno. Za vse druge potrebščine si morajo sami skrbeti, tako tudi za uniformo, katera je predpisana. Hrano je plačevati naprej v mesečnih obrokih, šolnino pa v dveh letnih obrokih naprej. Proš-